

Rady pre rodičov

Radosť

Radosť - je taký spontánny pocit, že keď ho prežívame, iné neriešime, vtedy sa nerozmýšľa ale cíti. Emocionálna reakcia na príjemný zážitok - situáciu, osobu, spomienku...je naplnenie potrieb. Radosť je veľmi prirodzená a spontánna emócia, prejavovať ju môžeme rôzne, verbálne i neverbálne... **Podstatné je, že je nákazlivá, touto nákazou trpia najmä deti a zvieratá.**

Podme sa trošku nakaziť radosťou od našich detí, lebo je najúprimnejšia...

Pokúsme sa bližšie pozrieť, čo všetko nám prišli naše deti povedať.

Sú našimi najlepšimi učiteľmi, tak sa od nich s radosťou učme byť lepšími rodičmi - ľuďmi. Vychovajme z nich zodpovedných a úspešných ľudí, ktorí svojim deťom znova odovzdajú to najlepšie zo seba a svet sa stane lepším miestom na život.

Deti nás učia:

Láske: toľko lásky, koľko vám dávajú vaše deti, vám nedá nikto na svete...

Je to láska úprimná, bezpodmienečná, bezhraničná ...

Vedieť sa tešiť z maličkostí, užívať si každú chvíľku naplno - je nádherné vidieť, koľko radosti dokáže dieťaťu urobiť obyčajný kus dreva či kaluž s blatom. Ako rodičia sa od našich detí učíme, že na prežitie krásneho okamihu nepotrebujeme žiadne drahé, materiálne veci. Stačí jednoducho len byť a užívať si krásu a čaro prežívanej chvíle...

Fascinácii a údivu, preniesť sa do sveta hier, fantázie, rozprávok ...

Trpezlivosti: vo svete dospelých chceme mať všetko rýchlo a hneď. Párkrát sa nám niečo nepodarí a už to vzdávame. Zamyslime sa však, koľkokrát dieťa spadne na zem, kým sa naučí napríklad chodiť. Keby sa vzdalo po pár neúspechoch, tak sa chodiť nikdy nenaučí. Dieťa to však s radosťou a rozvahou skúša dovtedy, kým nedosiahne úspech. Naučme sa robiť veci v pokoji a s kľudom. Nevzdávajme sa. Trpezlivo sa vždy dopracujeme k žiadanému výsledku.

Pokoju: pri deťoch pochopíme, že sa rozčuľujeme nad malichernosťami. S ich príchodom prestaneme lipnúť na mnohých veciach. Naučíme sa veľa vecí neriešiť. Už nás nerozhádže špinavý stôl od čokolády, ani rozliata voda alebo rozbitý tanier. Kedysi by nás to vyťahalo do neprítomnosti. Dnes s pokojom vieme, že na tom nezáleží. Veď predsa máme doma šťastné deti a to je to najdôležitejšie

Určiť si priority: (čo je v živote naozaj dôležité): už vieme, že čas strávený s deťmi nám nikdy nikto nevráti, je to „dlhodobá, ale výhodná investícia“. Tak im v dnešnom uponáhľanom svete venujme čo najviac času... **Oni nám ho potom dvakrát vrátia, keď sa na nich budeme v dospelosti hrdo pozerat', aké skvelé bytosti sme z nich vychovali!**